

[Boertmann.]

socialdemokratiske regering er eksponent for, er en nederlagets politik. Det er en politik, der på forhånd har opgivet ethvert forsøg på at antaste — i folketinget og især udenfor — de præmisser, som systemet arbejder på, og har man først opgivet det, er der kun én vej frem, nemlig at forbedre kapitalens profitmuligheder gennem angreb på reallønnen og ved direkte tilskud til kapitalen i form af afskrivningsregler, egnsudviklingsstøtte, eksportstøtte, statslig bistandsfond og meget andet, som dette finanslovsforslag også indeholder.

At socialdemokratiet stiller sig tilfreds med at administrere det borgerlige flertals politik, at lade sig bruge til tvangsindgreb og derefter villigt gå med til asociale besparelser, kan andre, men det må blive socialdemokratiets sag. Det er en ubehagelig situation at blive stillet over for kravet om forringelser for at undgå endnu større forringelser, men det er et krav, der vil blive stillet igen og igen, og hvis man først har bevæget sig ud på dette eftergivende skråplan, er der ingen ende på, hvad man kommer til at sluge i fremtiden.

Indholdet af den krisepolitik, som socialdemokratiet og de borgerlige er ved at gennemføre, har det ene overordnede formål at forbedre virksomhedernes konkurrenceevne, så vi kan eksportere vores krise lidt senere. Det er en politik, der entydigt satser på at øge kapitaldannelsen i virksomheden, og kapitaldannelsen skal hentes hos lønarbejderne. Dette hindrer vi som bekendt ikke ved at stille ændringsforslag her i salen. Dette ændrer man kun ved direkte aktion uden for folketinget. Afslutningen på Uni-printaktionen viste, at når kapitalejerne ikke forstår dette, får de heller ikke noget, så bliver deres kapital lagt død, i al fald en del af den.

Jeg vil sige et par ting om fremskridtspartiets ændringsforslag. Der er jo en hel dyngge, og når jeg vil sige noget om dem, er det, fordi vi ikke entydigt tager afstand fra dem alle, men vil stemme varieret i forhold til dem.

Selve dette, at fremskridtspartiet stiller disse ændringsforslag, er på en måde en kanalisering af en protest imod det høje skattetryk. Det er noget, vi isoleret betragtet har forståelse for. Skattetrykket er også reelt en udhuling af reallønnen. Men fremskridtspartiet tror åbenbart, at den opsvul-

men af statsapparatet og af de offentlige opgaver, der er baggrunden for de høje skatter, blot er et resultat af, at man tilfældigvis har valgt at lade staten påtage sig opgaverne. Fremskridtspartiet har ikke forstået, at det opsvulmede statsapparat er en af de nødvendige forudsætninger for, at kapitalismen kan udvikle sig under disse vilkår. Derfor er fremskridtspartiets ændringsforslag generelt set absurde forslag. Det er absurd at tro, at dette samfund kan fungere, hvis man ikke har dette statsapparat, og det er absurd at tro, at kapitalismen i den nuværende fase kan klare sig med noget, der ligner en natvægterstav.

Når jeg vil omtale fremskridtspartiet lidt, er det, fordi vi selvfølgelig går imod alle disse asociale ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet om nedskæring på de sociale områder, men også fordi vi selvfølgelig kan gå ind for de af fremskridtspartiets ændringsforslag, der går ud på at fjerne forskellige former for støtte til erhvervslivet.

Desuden har fremskridtspartiet en række forslag om nedskæring af u-landshjælpen. Vi vil undlade at stemme for de fleste af fremskridtspartiets ændringsforslag. Det vil vi gøre for at markere, at vi er helt og totalt uenige i fremskridtspartiets politik og hensigterne med deres politik. Men vi vil samtidig sige, at den u-landshjælp, som gives, og som man kan finde forslag om at videreføre i finanslovsforslaget, er problematisk. Den har flere funktioner, men den overordnede funktion er at bidrage til opretholdelse af det imperialistiske verdenssystem. Desuden kommer en stor del af den u-landshjælp, der gives, kun overklassen eller en meget beskedent del af befolkningen i u-landene til gode, og dette mener vi er i høj grad kritisabelt. Der er altså en del af den u-landshjælp, der gives fra den danske stat, som vi ikke kan gå ind for. Derudover vil vi tilføje, at der selvfølgelig findes projekter af forskellig art, som gavner bredere dele af befolkningen, og dem vil vi støtte.

Jeg vil blot nævne to eksempler på, hvad vi kan henholdsvis støtte og ikke støtte. Fremskridtspartiet foreslår, at tilskuddene til industrialiseringsfonden for u-landene nedsættes. Vi er enige i, at disse bør nedsættes, ja, vi mener faktisk, at de burde fjernes fuldstændigt. Denne industrialiseringsfond er et rent tilskud til den danske industris